

El règim de la Monarquia i la corrupció

El debat celebrat al Congrés fa uns dies sobre la corrupció ha estat definit per algun comentarista com "I tu més", per les acusacions creuades entre el PSOE i el PP. Pocs dies després, als escàndols vinculats al PSOE que van motivar el debat se suma un nou cas, que afecta tota la cúpula del Ministeri d'Hisenda sota Aznar i Rajoy, començant pel seu ministre, Cristóbal Montoro. La població, que s'enfronta cada dia a enormes dificultats per sobreviure, assisteix a aquest espectacle, que alimenta l'abstenció obrera i l'extrema dreta.

Pretenen convèncer-nos que es tracta de casos aïllats, que poden atallar-se amb algunes mesures. D'altres culpen el "bipartidisme", per presumir de jimiencia i, també, per salvar el règim. Però no és així: la corrupció – que és un fenomen propi del capitalisme- s'accentua a Espanya perquè afecta tot el règim, que corromp o ha corromput totes les organitzacions que viuen de les seves institucions. La corrupció recorre al règim des de la Casa Reial a l'últim ajuntament.

Juan Carlos I, l'hereu designat per Franco, va amassar en els seus anys de regnat una fortuna que Forbes calcula en 1.800 milions d'euros (més de 46 milions a l'any). Cobrava mossegades i comissions de tota mena. La fiscalia li va atribuir, només entre el 2008 i el 2012, cinc delictes fiscals acreditats. En tots els exercicis fiscals consultats. També li va atribuir un possible blanqueig de capitals per la transferència ordenada a favor de la seva amant Corinna. Un possible coixí passiu per rebre 100

milions de dòlars del rei Abdallah o 1.8 del Sultà de Bahrein. Tot va ser arxivat, ja sigui per prescripció o per la immunitat que li atorgava el seu càrrec.

Del rei avall, el sistema corrupte taca a tots. La web *casos-aislados.com* valora la suma total de la corrupció en 124.177 milions d'euros, dels quals atribueix al PP 48.427 milions, al PSOE 1.839 i a Convergència 1.905. Però no són els únics corromputs. Moltes formacions locals han estat també implicades en casos de corrupció, com ho han estat, a nivell local, en ajuntaments i diputacions, altres partits. Recordem que en el cas de les targetes black de Bankia van estar complicats consellers proposats per PP, PSOE, IU, CCOO i UGT.

Una podridura que ve del franquisme

El franquisme era un sistema absolutament corrupte. Per exemple, els regidors, fins i tot a les grans ciutats, no cobraven cap salari (ja tenien l'ajuntament per fer negocis). El pacte del 1978 amb l'aparell franquista – pactes de la Moncloa i Constitució- va impedir qualsevol tipus de neteja. Igual que els responsables de la repressió i els torturadors, els corruptes i els corruptors van romandre en els seus llocs amb total impunitat, i els grans negocis organitzats sota l'empara del règim es van perpetuar sense que ningú els molestés. El mètode d'aconseguir contractes i concessions administratives que va descriure Luis García Berlanga a la seva pel·lícula *La Escopeta Nacional*, de 1978, també es va perpetuar. No és d'estranyar, per tant, que el

partit dels franquistes, el PP, acumuli a les seves files la immensa majoria dels corruptes descoberts.

El sistema no només es va perpetuar, sinó que ha demostrat un enorme poder de corrompre tots els que accepten participar en el joc. Incloent-hi els "nouvinguts": ja hi ha diversos casos de corrupció de càrrecs de Vox.

Les constructores

Entre les empreses que es lucren de la corrupció ocupen un paper destaquen les grans constructores, bona part de les quals es van construir i medrar sota el franquisme. Van començar beneficiant-se de la mà d'obra esclava, els presos polítics, i després de les concessions d'obra pública. El negoci de la mà d'obra esclava era fabulós i va fonamentar moltes grans fortunes: en aquells temps un treballador costava 10,50 pessetes/dia, un esclau polític només rebia 50 cèntims/dia.

En la construcció del Valle de los Caídos van intervenir dues empreses, Agromán de la qual un dels fundadors, José María Aguirre Gonzalo, era el president del Banc Guipuscoa i, posteriorment, el 1970, del Banc Espanyol de Crèdit, fins al 1983. També ha ostentat, a més de la d'Agromán, la presidència d'ACS i Acerinox.

Agroman es va integrar a Ferrovial, fundada per Rafael del Pino pare com una constructora el 1952, durant la dictadura de Franco, i que va fonamentar el seu creixement a base de contractes públics amb l'Administració franquista, però fins i tot també

Per subscriure't a la Carta Setmanal del POSI

Si no la reps, et convidem que la rebes cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriuiguis altres companys i companyes a qui els pugui interessar. L'elaboració i tramesa d'aquesta Carta suposa algunes despeses. El POSI, que l'edita, no rep ni demana subvencions. La nostra activitat i publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores. Et demanem un suport de 5 euros (o més, si vols) a l'any per donar suport a la publicació d'aquesta Carta Setmanal. El nostre compte a La Caixa és ES53 2100 2812 51 0200071314 (indicant suport Carta Setmanal)

Per rebre la Carta envia un correu a info@posicuarta.org
Contacta a través de <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

durant l'etapa democràtica.

Entrecanales i Távora —avui Acciona— va ser un dels braços executors del *desarrollismo tecnocràtic* de la dictadura. Va participar en grans obres públiques, com les preses d'Ametlla o El Atazar, estacions depuradores, línies fèrries, carreteres nacionals i centrals nuclears.

Construccions i Contractes -avui FCC- va ser fundada el 1944 per Ernesto Koplowitz, un jueu alemany que als anys quaranta va recalar a Madrid fugint del nazisme amb la seva família. A través de les seves relacions amb els alts funcionaris del règim, Koplowitz va iniciar els seus negocis aconseguint el contracte en exclusiva per a l'enllumenat i clavegueram de la ciutat de Madrid. Després, van formar part de la direcció de l'empresa membres de la família del dictador.

Dragados, avui integrada a ACS, el holding de Florentino Pérez, també es va beneficiar de mà d'obra forçosa. El 2003, un article de Leslie Crawford a *Financial Times* anomenat *Franco's Slaves* parla de Dragados citant un informe governamental de 1952 del programa de Redempció de Penes pel Treball en el qual es defineix com "un molt important grup de construcció que ha fet ús de mà d'obra presa durant els últims 12 anys".

El juliol de 2022, la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència (CNMC) sancionava: Acciona Construcció amb 29,4 milions d'euro;

Dragados, filial d'ACS amb 57,1 milions; FCC Construcció amb 40,4 milions i Ferrovial Construcció amb 38,5 milions per reunir-se setmanalment, des de 1992, per repartir-se les licitacions públiques de grans obres en hospitals, aeroports, carreteres, ports... I avui apareixen en bona part dels escàndols de corrupció.

Les grans elèctriques, que també van ser creades sota franquisme, apareixen implicades en el nou cas de corrupció que afecta Montoro.

Les portes giratòries

Abans senyalàvem la integració de la família Franco i d'altres gerifaltes del règim en els consells d'administració de les empreses. Avui, aquesta pràctica es perpetua amb la corrupció de les portes giratòries. 15 de les 35 empreses que componen l'IBEX 35 tenen entre els seus consellers persones que han ocupat càrrecs de responsabilitat a l'Administració durant els darrers deu anys. Quaranta alts càrrecs dels governs de PP i PSOE s'han col·locat en les grans empreses privatitzades, companyies el pas de les quals a mans privades van gestionar els executius entre 1984 i 2014 com Telefónica, Endesa, Repsol, Enagás o Red Eléctrica es converteixen en el pla B d'una elit política després de passar pels ministeris.

Com acabar amb tot això

Després de cada escàndol de corrupció, sentirem noves promeses, ens prometen noves mesures, més nete-

ja. Fins al següent cas.

El sistema està podrit fins a la medul·la, està podrit des dels seus orígens, des de la continuïtat del règim amb el franquisme. El primer pas per combatre de veritat la corrupció és acabar amb la monarquia, netejar de dalt a baix l'aparell d'Estat, expropiar les grans companyies que s'alimenten de la corrupció i corrompen els responsables públics. Aquesta serà una de les grans tasques de la República. Però cal tenir en compte una segona qüestió: els establers d'Augías heretats de la dictadura s'han vist amplificats amb les "normes del mercat únic" de la Unió Europea, que, de fet, promou tota mena de corrupció, amb l'especulació -en particular, immobiliària- i la llum verda a l'acció de la banca (no és per casualitat que la Comissió Europea critiqui l'oposició del govern a la fusió BBVA/Sabadell, que, entre altres coses, provocaria més de 7.000 acomiadaments).

Dèiem abans que el règim ha corromput moltes organitzacions. Precisament, en la lluita per la República, hi ha una exigència per a totes les organitzacions polítiques i sindicals que es reclamen de la majoria social: la independència financera -imprescindible per a la independència política- de les corruptes institucions heretades. És una qüestió política. És difícil viure del règim sense acceptar les seves normes corruptes.

ESCUELA DE VERANO DE LA IV INTERNACIONAL
5, 6 y 7 DE SEPTIEMBRE EN SEGOVIA

Toda sesión de formación irá acompañada de obras y textos. Se enviarán a todos los inscritos.

¡¡INSCRÍBETE!!

PRECIO: 60€ (INCLUYE ESTANCIA 2 NOCHES, 3 DÍAS Y COMIDAS)

La formación se hará en una casa exclusiva para la escuela, a una hora de Madrid y el trayecto en coche a cargo de los organizadores. Espacios de ocio entre módulos de formación

PROGRAMA DE FORMACIÓN POLÍTICA

Viernes 05/09:

- (16:30/17:00) Llegada
- (18:00-20:00) 1ra sesión: Capitalismo y guerra: ¿contra que luchamos?
- (21:00) Cena

Sábado 06/09:

- (10:00-12:00) 2da sesión: ¿Qué es el fascismo? Respuesta a la oía reaccionaria
- (14:00) Comida
- (17:30-19:30) 3era sesión: La Revolución Española de 1936 y su actualidad
- (21:00) Cena
- (22:30) Proyección de la película "Tierra y libertad"

Domingo 07/09

- (10:00-12:00) 4ta sesión: Por un movimiento de ruptura: la posición de la IV Internacional
- (13:00) Comida y despedida

Contra el aumento del gasto militar...

10.000 millones más...

Palestina

Ucrania

Cualquier ciudad en el estado español

Todo ese dinero para sanidad, educación, pensiones, vivienda, gasto social...

comité por la alianza de trabajadores y pueblos